



Ova grupa bolesti je dosta heterogena a izazivaju ih različiti mikroorganizmi koji se prenose sa čovjeka na čovjeka najčešće direktnim putem, ličnim dodirima, međutim, nije isključeno i prenošenje indirektnim kontaktom.

Do sada je poznato oko dvadeset bolesti koje se prenose seksualnim kontaktom, ali u našem okruženju incidencija je vrlo različita

Važno je napomenuti da i pored napretka u dijagnostici, terapiji i ranom otkrivanju njihovo pojavljivanje na našim prostorima je u porastu. Faktori koji bi mogli uticati na porast i širenje seksualno prenosivih bolesti su: potenciranja seksa putem različitih vrsta medija, liberalizacije seksa, promjena moralnih normi ponašanja, mjenjanje seksualnih navika, zloupotreba droge i alkohola, relativno skupa kontracepcijska sredstva, migracija stanovništva i česte vrste putovanja u sve dijelove svijeta a posebno treba istaći porast mikroorganizama koji su rezistentni na dosada postojeće lijekove.

Najčešće bolesti koje se sreću u našem okruženju su: gonorrhoea, ulcus molle, granuloma inguinale, lymphogranuloma venerum, syphilis, chlamydia trachomatis i mycoplasma infekcije, trichomoniasis, herpes genitalis, moluscum contagiosum, candidiasis i condylomata acuminata

Ostale bolesti kao što su: Sy Reiter, vaginosis bacterialis, cytomegalovirus infekcija, hepatitis B infekcija, scabies, phthiriasis pubis i AIDS takodje su prisutne u našem okruženju ali u manjem broju.

Problem tačnog broja ovih oboljenja je ne pouzdana evidencija a ona je posledica: ne prijavljivanja ovih bolesnika, samoinicijativno liječenje, sramota od okoline da se dodje kod doktora a i sklonost promiskuitetu kada oboljela osoba nije sigurna od koga i kome je prenijela polno prenosivu bolest.

Imajući u vidu da svako oboljenje ima svog uzročnika, kliničku sliku i način liječenja ovdje ćemo samo ukratko navesti najčešće simptome zbog kojih oboljeli "IPAK" zatraže pregled dermatovenerologa.

Pojava gnojnog iscjetka iz mokraćnih kanala, učestalo mokrenje, bol prilikom mokrenja, neugodan miris obično mogu da ukažu na infekciju gonokokom. Prisutnost na genitalijama bjeličastih naslaga, peckanja i osjećaj neugodnog mirisa vrlo često su znaci koje daje trihomonas vaginalis.

Ako se na sluznici i polusluznici genitalija nalazi izražen eritem, pruritus sa blažom inflamacijom, a promjene se intenziviraju obično nakon seksualnog odnosa sa istom osobom, a oboljeli je sklon diabetesu, sve ukazuje na candidijazu.

Ukoliko oboljela osoba na genitalnoj regiji primjeti pojavu ulceroznog defekta to može da uputi na kontakt sa osobom koja ima oboljenje izazvano spirohetom ili hemophilusom ducreyi.

Infekcije hlamidijama i ureaplazmama uzrokuju serozan sekret iz uretre prije i nakon mokrenja, suprapubičnu bol i gastrointenstinalne tegobe.

Otok regionalnih limfnih žlijezda (prepone) obično su znak nekog granulomatoznog oboljenja.

Pojava crvenila, peckanja i sitnih mjehurića ispunjenih bistrim sadržajem najčešće su znak herpetične infekcije.

Ako se nakon seksualnog odnosa na sluznici polnih organa pojave bradavičaste blijedožućkaste papule koje imaju tendenciju širenja bez subjektivnih tegoba, to su obično polne bradavice, njima slične promjene za osobe koje nisu upućene u ovu medicinsku oblast su; molusce contagiose, međjutim one su u obliku papula koje su centralno umbilicirane i takodje su vrlo kontagiozne, mogu se sresti i kod male djece koja spavaju sa osobama oboljelih od ovog oboljenja.

Sindrom stečene imunodeficijencije (AIDS) je nažalost vrlo ozbiljno oboljenje sa tragičnim posljedicama i zaslužuje da mu se posveti više prostora.